

Иван Вазов
Съзерцание

Кога от родната земя замина,
мен любящите пак ще да ме любят,
кат знаят що, кого във мене губят,
какъв живот с това сърце изстина,
какъв източник на любов пресъхна,
каква хармония с лирата заглъхна!

О, знам, и в гроба – пак ще да живея,
ще млъкна, но в душите пак ще пея.
Живота любях, но го не окрадох:
Българийо, аз всичко тебе дадох:
душа, сърце, любов, зари небесни,
от теб приети – върнах ти ги в песни.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5104>]